

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

LOS AUTORS DE LA JORNADA DE SANTA ISABEL.

LO GOBERNADOR VILLAVERDE.

LO JIFE DE POLICIA OLIVER.

PLAN D' ENSENYANSA.

La universitat perturba la intel·ligencia y 'l cor de la juventut: los llabis del catedràtic destilan lo veneno que mata las creencias y prepara las perturbacions que destrossan al país. S' han de fer grans reformas en l' ensenyansa, cambiar, si es necessari tot lo personal, buscant catedràtics que 's deixin insultar, escarnir y atropellar, y que després donguin las gracias, y sobre tot s' ha de mudar radicalment lo plan d' estudis

Res de llibertat professional. Lo ministre de Foment será 'l papa infalible: los catedràtics escolans d' amen. Lo papa dirá:—Aixó s' ensenya y aixó no s' ensenya... y no hi ha més cera que la que crema. Al que s' atreveixi a separarse un través de dit de la norma senyalada, garrotada, ja sigui catedràtic, ja sigui alumno.

A tal efecte, dalt de la tarima de totes las classes hi haurá una parella de polissons, ab lo sabre a la dreta y 'l revólver a l' esquerra, que val molt més que a un home li badin lo cap com una magrana, que no que pequi y que al morir se 'n vaja de rodolons al infern a cremar per tota una eternitat.

Se tracta, donchs, de bassar l' ensenyansa absolutament en lo catolicisme.

A tal efecte, quedan suprimidas totes las assignaturas que 's relacionin ó 's rossin simplement ab ideas, institucions, païssos ó recorts que no sigan genuinament catòlics.

Lo llatí no s' apendrà ab los clàssichs de Roma qu' eran pagans, sinó ab lo missal romá.

No s' admetrà cap més historia que la Santa Biblia ab notas del pare Scio, y el *Año cristiano*.

La física y la química quedarán suprimidas de pet, per ser art de bruixeria.

De l' historia natural no se 'n estudiará sinó 'l bé, 'l llús, lo mussol, y altres animals per l' istil, creats unicament per donar exemple al home, a fi de que aquest s' esforci en imitarlos.

Se suprimeix de l' aritmética lo sistema mètric decimal, com a innovació perillosa, y 's restableix l' us de las lliuras, sous y diners.

La segona ensenyansa quedarà reduhida a lo següent:

Primer any: La senyal de la créu y 'ls primers rudiments de doctrina cristiana, fins a las benaventuransas.

Segon any: De las benaventuransas, als sagraments.

Tercer any: Se dedicará enterament a apendre las gracias per després de menjar.

Quart any: Se apendrà a ajudar missas.

Quint any: Estudi de *La llave de oro*, del pare Claret.

Terminats aquest estudis, lcs alumnos rebrán lo batxillerat en religió y podrán matricularse en las asignaturas de facultat major.

La carrera de lleys quedará a càrrech de la policia y no s' estudiará ab los llibres, sinó ab los sabres. Quan los estudiants sápigam manejarlo bè, podrán entrar en l' estudi de las *partidas*... de la porra, carlistas, de guindillas y demès que s' estilan a Espanya, país catòlich per excelencia, quan vol ferse respectar l' imperi de la lley.

Per la carrera d' inginyer de camins, no s' autorisa altre llibre de text que *El camino recto y seguro para ir al Cielo*.

La facultat de filosofia y lletres consistirá en l' estudi de la gramática parda, en la filosofia malaguenya, consistent en inventar una teoria per cada cas, encare que 's dongan bofetadas l' una ab l' altra y finalment de las llenguas ab estofat.

La facultat de ciencias queda totalment suprimida per herética.

Respecte a la farmacia, se tornarà al temps antich, excluhintse l' us de tota medicació moderna que sobre ser molt cara, es sumament perillosa per la salut del ánima.

Y finalment, la facultat de medicina es la que ha de sufrir reformas més radicals. Res d' estudiar anatomia per enterarse dels secrets de la creació, res de usar microscopis per veure clarament tot lo que 'l Creador ha fet petit é invisible... No, es necessari que 'l metje s' humili y 's prosterni davant dels únichs que tenen poder per curar a l' humanitat.

Aixis, donchs, la facultat de medicina—fins are la més pecaminosa y la que ha fet més materialistas— quedará baix l' amparo y soberana protecció de la Verge de Lourdes.

Y 'ls diferents rams de la facultat, s' ensenyarán per medi de novenas, als sants especialistas de las malalties més conegudas.

Per exemple:
 Sant Roch: peste y enfermetats infecciosas.
 Sant Antoni: camas y brassos trencats, costellas ensorradas y cirujia en general.
 Sant Cristófol: dolor reumàtic, inflamatori y demès.
 Sant Andréu Avelino: feriduras.
 Sant Pelegri y Sant Mariano: mals lletjos.
 Santa Rita: verola.
 Santa Agueda: talls als pits.
 Santa Llúcia: mal d' ulls.
 Sant Ramont Nonat: parts y tot lo referent a l' obstetricia.

De aquest plan lo Sr. Pidal, ne pendrà tot lo que vulga y conega que puga convenirli. Per la mèva part no tinch cap reparo en regalarli, suplicantli que 'l posi en planta desseguida.

Es lo qu' Espanya necessita, si senyor. Si las altrás nacions que 's diuhen civilizadas no reparan en anar al infern en ferro-carri, que 'ns quedi a nosaltres al menos lo consol de anar al Cel ab burro.

P. K.

SEGONA EDICIÓ DE LA NIR DE SAINT DANIEL, CORREUTIDA Y AUMENTADA.

BATALLADAS

BUBLIQUÈM en lo present número 'ls retratos dels dos héroes de la famosa jornada de Santa Isabel.

Per supuesto que no hém pas ab l'intent de glorificarlos, sinó perque si algun dia ván á Madrid y 's topan ab ells pèl carrer, apretin á corre desseguida.

Es precis guardarse dels cops-de-sabre.

L' Ajuntament de Madrid s' ocupa de las barbaritats del govern perseguint als estudiants y 'l govern contesta ab una real ordre, dihent que la Corporació municipal ja fá temps que no fila bè, qu' en questió de comptes deixa molt que desitjar, etc., etc.

Lo govern tè una lògica deliciosa.

Perque si es cert lo que diu dels comptes del Ajuntament de Madrid ¿cóm es que no se 'n ha recordat fins al moment precis en que l' Ajuntament li ha cantat la canya?

En Villaverde, l' Oliver, en Pidal, en Cánovas, en Romero Robledo, tots los cassadors d' estudiants continuan sense novetat en lo seu estat de salut.

Los estudiants ferits s' están curant.

Los periodichs denunciats fins are, passan de quaranta.

Y l' Espanya 's tapa la cara ab las mans perque no se li veja 'l rubor que li surt á las galtas.

Dugas notícias:

«Del penal de Valencia s' han escapat dos presos, condemnats l' un á quatre anys de presiri per robo, y l' altre á dotze.»

«Ha entrat en lo penal de Valencia lo periodista Tomás Tous, sobre 'l qual pesa una condemna de vuyt anys y un dia de presiri, per la publicació de un article.»

Respira, societat conservadora, respira, que si 'ls criminals s' escapan de presiri los periodistas ván á ocupar lo seu puesto.

«Y váyase lo uno, por lo otro.»

Ahir se vá veure en la secció segona de la sala criminal de l' Audiencia la causa entaulada contra 'l director de nostre periodich per la publicació del número en que donavam compte de's fusellaments de Girona.

Lo fiscal, ab molta generositat, vá demanar vuyt anys y un dia de presió orreccionel contra l' acusat. Vá fer la defensa l' advocat Sr. Trilla y Alcover.

La vista vá tenir lloch á porta tancada, en judici oral y públich, dich, en judici oral y secret. Vá ser una vista aclucada.

Ja 'ls donarém compte del resultat de la causa.

Lo govern ha acceptat sense reparos la relació de la jornada de Santa Isabel, feta per l' Oliver y 'ls polissons que sabre en má ván secundarlo.

En cambi ha donat carpetáso á lo que ván ferli 98 catedràtics.

Y després vajin dihent que 'ls temps conservadors no son temps ilustrats. Avuy mereix més fé la paraula de un esbirro que la de un catedràtic.

Desde que hi vist que s' ha acordat crear un nou bisbe que residirá á Madrid, pagaré la contribució ab molt més gust que avants.

A lo menos se perque serveix lo que 'm trech de la butxaca: per engreixar á un bisbe més, es á dir per augmentar la potencia de la máquina excomunicadora dels periodichs impios, com lo que jo tinch l' honor de dirigir.

La qüestió escolar no está resolta ni molt menos. Los estudiants de Madrid que en un principi ván posar lo seu honor y la seva dignitat en mans dels catedràtics, al veure que l' exposició de aquests ha sigut desatosa pèl govern, han jurat no tornar al aula, mentres siga governador de Madrid en Villaverde.

Los estudiants de Madrid mereixen totas las mèvas simpatias, perque fan lo mateix que jo: fan CAMPANA.

Parla 'l corresponsal del *Brusi* á Paris, aquell que fá quinze anys que ve pronosticant la cayguda de la República, y referintse á l' estatua de 'n Gambetta que ha de aixecarse en lo centro de la capital, pregunta:

«¿Quant temps permanixerá dita estatua sobre son orgullós pedestal?»

¿Quant temps? Sempre, perque sempre hi haurá francesos capassos de regoneixe y agrahir lo mérit

las virtuts, l' abnegació y 'l patriotisme de un dels seus compatricis més ilustres.

La relació del governador Villaverde conté notables inexactituts.

No es estrany: qui fa un cistell fa un cove. Qui atropella als estudiants y á la ley ¿cóm no volen que atropelli també á la veritat?

Quan s' obrin las Còrts defensarán als estudiants los diputats Srs. Castelar, Sagasta, Moret, Martos, Becerra y Sardoal.

Si 'l país tingués una sola boca, no duptin que 'l país també demanaria la paraula per defensarlos.

Una autoritat conservadora modelo. Va morir á Villadrau un nen de una familia forastera y 'ls seus pares ván oferir una petita cantitat als noys de la població que assistissen al enterro.

En aixó l' arcalde vá manar que no hi anessen, y com que las criaturas ronsejavan, las va empendre ab ellas á cops de pedra.

En Villaverde ja tè un company: un arcalde que embesteix á cops de pedras als noys del poble qu' en lloch d' anar á estudi ván á un enterro.

¡Vaya un arcalde més singlá!

Hi rebut una fulla de la *Federació dels treballadors de la regió espanyola*, expressant la necessitat en que 's troba de disòldres, per la impossibilitat de reunir-se, mentres governin los conservadors.

¿Se necessitava un argument en faver de que l' obrer ha de ser polítich?

Ab los governs liberals los obrers se reuneixen, s' organisan, son forts y respectats. Ab los governs conservadors ni menos poden piular.

Suposém, donchs, que quan la *Federació* torni á funcionar desistirá de unas ideas tant funestas, com las de aconsellar al treba lador l' abstenció política.

Acaba de sortir una obra titulada *La direcció del globo*, original del Sr. Sanall y Serra, ilustrada per Moline. Val dos rals y 's ven á can Lopez y kioscos.

Acaba de publicarse ab lo títol de *Plors y riallas* un quadernet de poesias del nostre antich colaborador Francisco Llenas. Se ven á dos rals en la llibreria de 'n Lopez.

CARTAS DE FORA.—Lo rector de Teyá está esparverat, desde que per la festa major de aquell poble vá alsarse en embalat en lo qual hi havia en perspectiva una de las decoracions del ball *Parthénope*. Y vinga sermons á dreta y esquerra, dihent que las figuras que hi havia al embalat eran lladres d' animas, ¡Y si sabia 'l tal rector que duas cosinas sévas que posavan á la mateixa rectoria, van assistir al ball y en tota la nit no van separar la vista de aquellas figuras tant escandalosas!... Ey, no ho fassin corre, ro fos cas que arribés als seus oídos.

A Vich, gran pelgrinada á Sant Francesh. Feyan de arrengradors los que durant l' última guerra civil van fer armas. Un cop á l' ermita van disparar quatre sermons tots á la vegada. Un dels predicadors exclamava ab los ulls fora del cap: «No hi ha ningú que pugua trencar las cadenas del Sant Pare y tornar la llibertat á la Iglesia, sino nosaltres, los tradicionalistas.» Lo capellá que aixís parlava 's diu mossen Saurina. Francament, per evitar malas interpretacions hauria de canbiarse l' apellido.

Los missionistas de Malgrat hanfet que en aquella població 'l jovent no puga divertir-se. Tothom ha de anar á l' iglesia per passar un rato de distracció. Pero no 's creguin que hi perdin gran cosa: ó sino calculin: «Molts pares, deya l' altre dia un missionista, se fican al llit fills de 13 ó 14 anys, y pensantse que dorman, vetllan y aprenen cosas que no haurian de aprendre.»—¿Qué tal?

Lo rector de Vilasar ha tirat lo mantéu al toro, dihent que de lo qu' escriu LA CAMPANA se 'n hi dona tres pitos: que LA CAMPANA es órgano de totas las societats tenebrosas, inmorals y perjuras, que 'ls nostres atachs no feyan més que honrarlo, y que sols l' hi inspiravam despreci y risa. Aixó de la risa que ho expliqa á la majordona, perque en tot cas será la rialleta del conill. Per lo demés, ja que 'ls nostres atachs l' honran, procuri ell motivarlos, y n' hi omplirém lo gabadal.

SERENATA.

Idol barbut dels mestissos,
fecundo pare Pidal,
surt aquí al balcó á escoltarme
quatre coplas sense sal.

Prou sabs bè que, si son sòssas,
no ho extranyará ningú,
perque la sal de la terra
te l' has quedada per tú.

Tú, tú ets l' únich que en Espanya
has arribat á reuni
més virtuts, més circumstancias
y més esperit de-vi.

Ets diplomàtic de punta,
ets orador... hasta allá,

y pèl que toca á guerrero
no hi ha més que demaná.
Surt, retretxero catòlich,
surt desseguida al balcó,
surt, que seria una llástima
no escoltà aquesta cansó.

¡Ave María Purissima!
(veyám si aixís sortirá;)
¡si 'ls teus avis ara 't veyan,
cóm se deurian posá!

Ni l' Herman, ni en Macallister,
ni en Canonge ni ningú
ha sapigut fé en sa vida
los jochs de mans que fás tú.

¡De carca semi-platónich,
transformarse, així, ab un salt,
en ministre responsable
d' un rey constitucional!

¡D' enemich mortal de 'n Cánovas,
convertirse de repent
en amich, company y cómplice
del ilustre President!
Aixó encanta, aixó m' inunda
l' ánima de admiració,
y... vaja, no siguis raro,
¡surt desseguida al balcó!

Sobre tot, lo millor títol
que ab orgull pots ostentar,
es lo triunfo imponderable
que ara acabas d' alcansar.

Ja pots pensá á que aludeixo:
al cas heróich y atrevit
d' havé escombrat á sablassos
uns quants carrers de Madrid.

No 't val la tèva modestia,
prou que ho coneix la nació;
si altres han donat la llenya,
tú has donat la inspiració.

La Historia, severa y justa,
dirá en son llibre immortal:
—Si 'ls estudiants tenen modos,
ho deuen á n' en Pidal—

A tú, sabi inverossimil,
á tú modern Salomó...
pero ¡qué! ¿no 't decideixes?
Vaja, home; ¡surt al balcó!

Tant se val: per 'xó jo canto,
canto sempre y cantaré.
¿Tú no estás per serenatas?
M' es igual; jo te 'n vull fé.

Seguiré enaltint tas glorias;
diré al món lo que tú vals,
l' hi diré que tú ets lo guía
dels remats espirituals;

que ab lo pes de ta eloqüencia
deixas blau tot lo país;
que sabs se en un mateix dia
mitj liberal mitj mestís;

que als més forts los romps los nassos,
que als més grans los deixas curts,
que als més llestos los superas...
¡Ah... gracias á Déu que surts!

Aixís tant se val que guardi
tot lo que tenia al pap...
¿Ja ets al balcó? Me 'n alegro:
ara tirathi de cap.

C. GUMÀ.

REVIEWS

SEGONS un telégrama, D. Alfonso ha sortit de Madrid per anar á cassar ànechs.

Me sembla que aquesta cassera podia ferla sense necessitat de mouers' de Madrid.

Perque 'l govern conservador, desde la feta dels estudiants, está fent l' ànech.

Durant l' octubre de aquest any lo govern ha recaudat tres milions menos de pessetas que durant l' octubre del any passat.

Ja ho veuen, fins las pessetas se declaran enemigas del govern conservador.

Los catedràtics y auxiliars firmants de la protesta elevada al govern, suman 99.

Los auxiliars y catedràtics firmants de la contra-protesta redactada en lo ministeri de Foment, suman vuitanta tres.

De la primera van retirarse'n 2 firmas, quedant á 97; pero van afegirsenhi tres y van ser 100 en definitiva.

De la segona ván retirarse 16 firmas y més dugas de dos fulanos que may han sigut catedràtics, quedan 65.

Es á dir, 100 contra 65.

Donchs, ¿cóm creurian vostés que 'l govern suposa que las firmas de la contra-protesta son més numerosas que las de la protesta?

Ja ho saben, donchs, los catedràtics de matemáticas, que han de subjectar l' ensenyansa de la assigna-

tura a las doctrinas del govern. De aqui en avant lo número 100 será de real ordre inferior a 65.

Los estudiants del colégi de Jesuitas de Chamartin (Madrid), s' han revoltat al crit de «viva la llibertat i y Mori 'l Pare Chamorro!»
Los aplaudim lo gust. Sempre es més hermosa la llibertat que un jesuita que 's diu Chamorro.

Lo govern no sols vá manar recullir la fulla publicada pels estudiants de Granada, sinó també detenir a totes las personas que las possehissen.
Jo ja ho veig, tractantse de Granadas, que poden explotar, al govern se li posa la pell de gallina.

Segons la descripció feta pels polissons, tot alló dels atropellos de la universitat no va ser res, res enterament.

—Y aquella sanch que hi havia a l' escala y en algunes cátedras?
—Res: una mica de tinta vermella que va vessarse.
—Y aquells estudiants que van ser curats a la casa de socorro?
—Quatre nyanyos que van ferse ells ab ells, no més que pel gust de acusar a la policia.

A n' en Romero Robledo li han obligat a dimitir la presidencia de la Academia de Jurisprudencia y legislació.

A n' en Pidal l' han donat de baixa en las llistas de socios de la Academia de Jurisprudencia de Asturias. La llei no vol tenir tractes ab los que l' atropellan.

No obstant si tant s' empenyan en ser acadèmichs, a l' home de las dents y al home de las harbas los hi queda un recurs:
Fundar una academia d' esgrima.

Deya un telégrama del dilluns de aquesta senmana: «Lo senyor Sagasta está malalt.»
Y un telégrama del endemà deya: «Lo Dr. Letamendi ha visitat al Sr. Sagasta, declarantse fusionista.»
Un dupte:—¿Sabrian dirme qui está més malalt, lo Dr. Letamendi ó en Sagasta?

Vaja Doctor, que després de haverho sigut tot, fins federal, fins socialista, l' únich que li faltava era ferse sagasti.
Y aixó que are últimament era de l' esquerra.
Pero jo ja ho veig: en Letamendi es un bon cirurgiá, y s' ha amputat.

Lo govern ha publicat lo parte de la jornada de Santa Isabel.
Y d' ell resulta que no van ser los polissons los que van pegar als estudiants, sinó 'ls estudiants los que van pegar als polissons.
Ha succehit ab aixó lo que ab lo llop de la fábula que deya:
—Lo murriet del anyell m' ha faltat, y no sols m' ha faltat, sinó que quan me 'l menjava m' ha fet sanch a las genivas.

¿Hém de parlar de la gran Assamblea de l' esquerra? Dimecres va reunirse en un dels teatros de Madrid, sens dupte per demostrar que tot lo que fá aquest partit es cosa de comedia.
Alli no 's vá permetre que parlés ningú més qu' en Serrano, en Balaguer, en Lopez Dominguez y en Montero Rios. . . ningú més enterament.
Quatre primers galans y un miler de comparsas.
Y ¡viva la democracia!

Y aixó que la major part dels comisionats ja duyan lo discurs estudiat, y alguns com los de Barcelona van trobarse en lo xoch de Guadalajara, de manera qu' ells podran dir que han exposat la vida pel partit.
Aixó sí, després de l' Assamblea a tots los comisionats de fora 'ls donaran un dinar.
S' entén si fan bondat y son bons minyons.

Tot l' afany dels esquerrans consisteix en fer veure que no están dividits: per aixó no parlan.
Jo d' ells fins hauria suprimit los discursos de 'n Serrano, de 'n Balaguer, de 'n Lopez Dominguez y de 'n Montero Rios Si parlessin per senyas, no s' exposarian a caure en contradiccions.

A la Assamblea esquerrana hi han assistit un miler de bocas.
Tots los partits s' han de contar pel membre que posan en ús més freqüentment.
Los conservadors se contan per brassos, porque pegan.
Los carlins per camas, porque fugen.

Los sagastins per espinadas, porque 's doblegan. Los esquerrans, no poden contarse sinó per bocas.

Del natural:
Hi ha un adroguer molt devot, molt religiós, molt bon cristiá, que cada demati al aixecarse, crida al dependent y li pregunta:
—Joan, escolta ja has tirat farina al sucre?
—Si senyor.
—Y terra al pebre picat?
—Tambè.
—Y herba seca al té?
—Naturalment.
—Donchs vaja, cuita, arreglat que anirém a missa. Ves depressa que ja tocan la tercera campanada.

Un jove molt bromista tèn que veure al bisbe de Vich per un assumpto interessant.
Arriba a Vich y se 'n vá directament a Palacio.
—¿Hi es lo senyor bisbe? pregunta, dirigintse al familiar qu' está al replá de l' escala.
—No senyor: S. I. ha sortit.
—Bè, si que l' hi feta bona... Y jo que l' hauria de veure... Escolti, ¿sabria dirme a quin café acostuma anar?

Al mitj de una plassa hi ha un dentista perorant com de costum, y assegurant que arrancaria 'ls caixals que volguessin sense dolor del pacient.
Un home entussiasmat, puja al cotxe y exclama:
—Au, arranquéumho tot.
Gran admiració entre 'l públich, seduhit per l' arranch de aquell hèroe de la curiositat.
Lo dentista fá obrirli la boca y ¡oh desengany! l' hèroe portava las genivas enterament desguarnidas... No tenia més que una mala arrel de caixal en un costat.

XARADA.
Tè una tres-prima l' Agnès que cria un bonich tercera, y sa filla Hu tres-primera, sempre hi juga d' alló més.
Li diu:—«Hu dos, puja aquí que 't daré una cosa bona.»
Si la créu li don' segona, y si no la fá pati.
Y aixis passa tot lo dia fins qu' es al llit, y al sè á dalt, si no tèn lo llum total, crida encare que 'l voldria.
UN TAPÉ Y F. DE T.

MUDANSA.
Una tot que sembla un bot y de apodo 's diu total, me vá dir que per Nadal tota ovela 'l corral tot.
AGUILETA.

TRENCA-CLOSCAS.
PI, SERRA FORTA.
Formar ab aquestas llettras lo nom de un carrer de Barcelona.
UN BON XICOT.

ROMBO.
.....
.....
.....
.....
.....

Primera ratlla vertical y horisontal: una consonant.
—Segona: lo que hi ha als terrats.—Tercera: menjar de animal.—Quarta: nom de dona.—Quinta: utensili de manyá.—Sexta: nom de dona.—Septima: una vocal.
BALLADOR DE LA CATALANA.

GEROGLIFICH.
X
VIII
K
II IV
III
K
ya
P. TÓFUL DEL MASNOU.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Ra-mi-ra.
2. SINONIMIA.—Figura.
3. CONVERSA.—Moret.
4. TRENCA-CLOSCAS.—Badalona.
5. GEROGLIFICH.—Entre sogra y nora s' hi réu discordia.

Han enviat totes las solucions los ciutadans Pep Riu y M. Romanas; 4 Figorio de M.; 3 Ciri-trencat, J. M. T. y Un Salamero; 2 Pau Trucas y 1 no més J. S. T. y Un bonich dels xatos

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans S. S. Tarragona, J. G. Tetas, Mataroní, P. Domenech, A. Piera, J. Prats y N., Pitillas, Ramona Pianista y Eudalt Sala: Lo que 'ns envian aquesta senmana, no fá per casa.
Ciutadans M. Gardó F., E. Coma, Marianeta, C. Pillo, Un Nyique-ris, Girofé, Panxa contenta, Nas de punta inglesa, Tres-morts-vius de Reus, Noy del quart pis, Un llepa-fils, Victorin Otero, Sanch y Fetje, Martinet de Sant Martí, M. Suñé y B., y Noy de la Xera: Aprofitaré alguna cosa de lo que 'ns remeten.
Ciutadans P. Tóful del Masnou, Sach de mal profit y Pepeta del Oli: Hi anirá tot.
Ciudadá J. Cirera y P.: D' aquest assumpto 'n parlém en l' Esque-lla.—Nyit de la Bepa Bel: Lo quènto que 'ns envia es més vell que l' anar a peu.—F. A. (Sant Feliu de Llobregat: No es que jo vulga defensar a ningú; pero 'm sembla que l' excés que demanan es per drets de traducció.—J. Molas Ballester: La poesia está bastant bé.—T. V. (Mollet): La noticia s' ha fet vella y ademés es poch important.—Membre del Divan: La poesia es fluixa.—Pepet del Carril: Gracias per l' oferiment: per lo demés tinga paciencia.—Xicot de Vilanova y Geltru: Lo que 'ns envia es fluixet.—S. S. Viriols: Las noticias han de venir firmadas, y la firma ha de ser coneguda.—Arnau: Miraré de complaure'l.—J. Carcassó: Está molt bé.—Bonifaci Malcarat: Id. id.—Mister Jhonsón: Igualment.—J. Planas: Ja véu vosté que no convé armar polémicas, per mes que sigan humorísticas: la varietat que ha de tenir lo periódich ho impedeix.—S. R. (a) Llambrocs: Tindrem present l' advertencia que 'ns fá.—La poesia «Los Reys», avuy per avuy es perillosa: Per Nadal está bé; y l' altra queda a la seva disposició a ca 'n Lopez per que puga ategirhi lo que li sembli.—P. Dalmau: Sobre tot guardis del aygua: que l' hidrofobia se li podria aumentar.—Victorin Otero: La poesia es fluixeta.—Alt y Prim: Está bé.—R. Sala: Gracias per la noticia; pero no val la pena: al cap-de-vall tots fan lo mateix.—Ciutadans Chato y F. M. (Teya); J. G. (Malgrat); F. R. (Vich) y P. S. (Vilasar): Gracias per las noticias que 'ns envian.

OBRA NOVA.

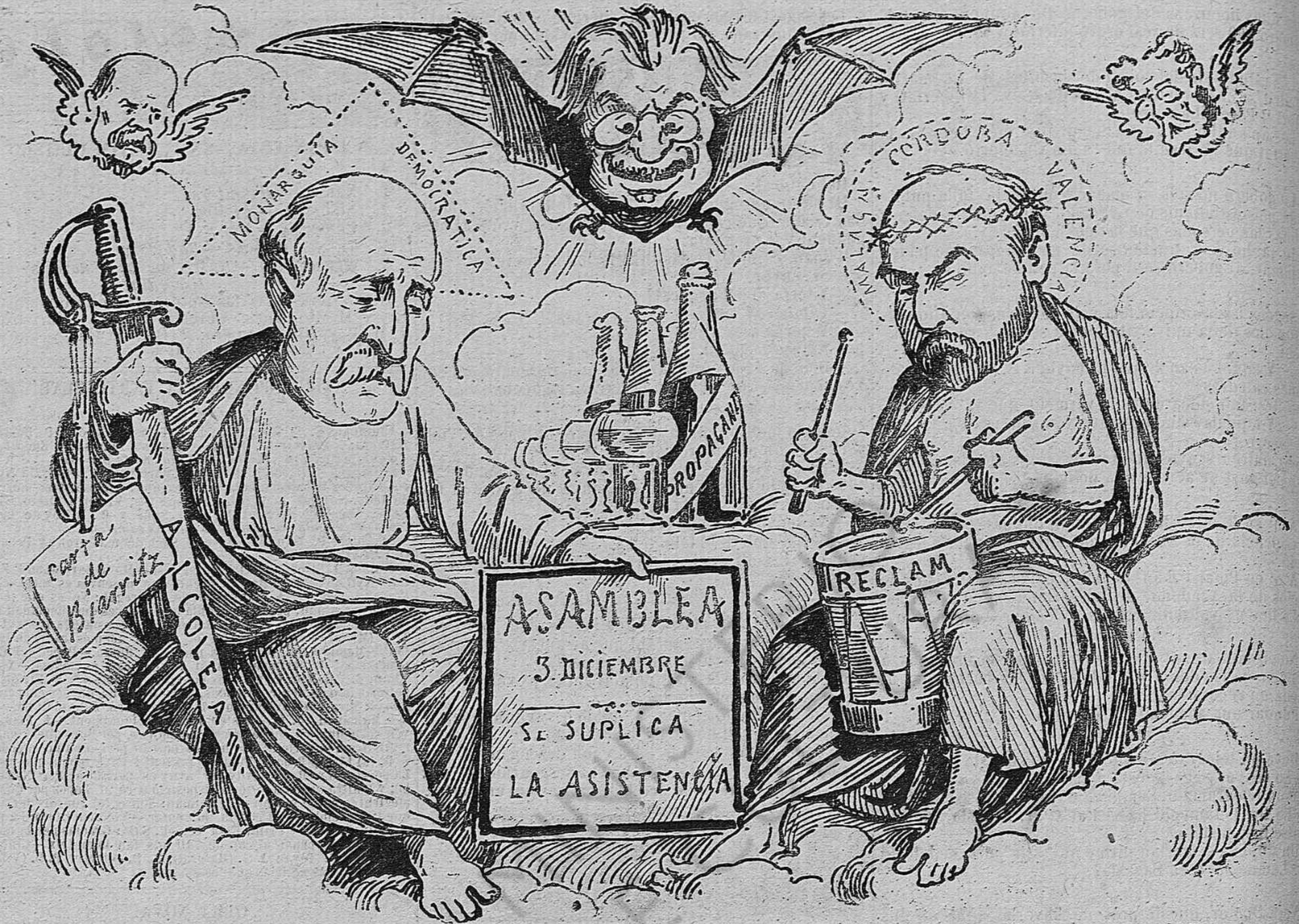
per Sanall y Serra, ilustrada per M. Moliné.
Forma un elegant tomet esmeradament imprés sobre paper satinat.
Preu DOS rals.
Se ven en la llibreria de Lopez, Rambla del Mitj, 20, y en las principals llibrerias y kioscos, y en casa 'ls corresponsals de la GAMPANA.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET.

ab xaradas, epigramas, endevinallas y fins guisat per las cuineras.
Gran assortit per tots los gustos y totes las fortunas.
Dibuixos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formas distintes y elegants, tamanyos de totes classes y preus baratissims, desde 1/2 rals fins a 18. Tot aixó ho trobaran en la llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin a veure'ls y se convenceran que no exagerem.
VENTA AL POR MAJOR Y MENOR. Als corresponsals s' otorgan grans rebaixas.

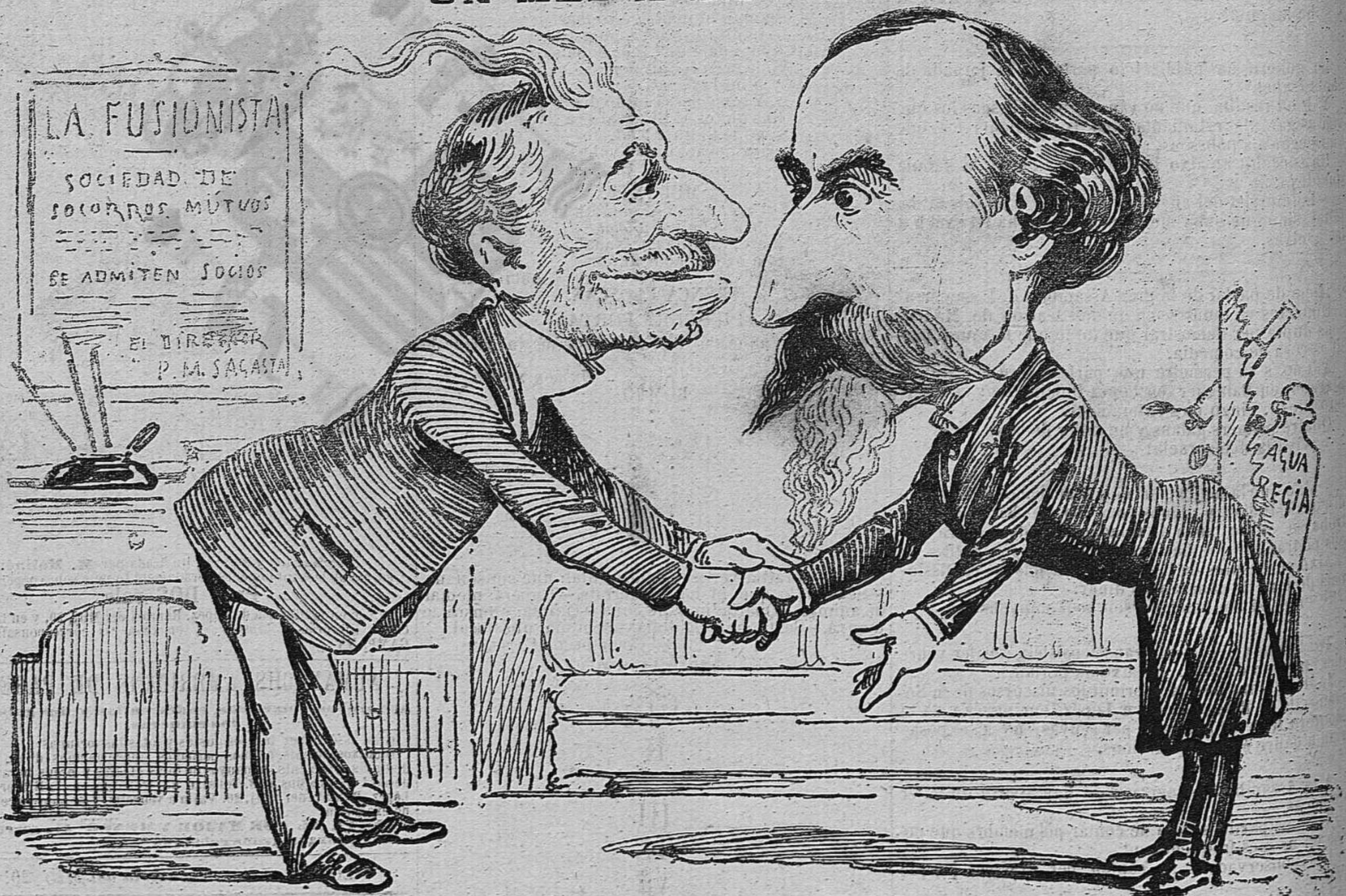
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.
Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

LO MISTERI DE LA TRINITAT ESQUERRANA.

Pare, fill y esperit sant.

UN MES A LA PILA.

—Ja que tant aficionat es als microbis, entri al nostre partit y 'n trobará de totes midas.
—Apuntim á la nómina.